

Sygn. akt III KK 350/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jerzego Engelkinga
w sprawie L. M.

skazanego z art.279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k., art. 258 § 2
i in. kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 10 marca 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 3 marca 2015 r.,

**1. uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego L. M.
i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania
Sądowi Okręgowemu w L.;**

**2. poniesionymi przez Sąd wydatkami postępowania
kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w L. uwzględniając wniosek Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Wydział do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczenie wobec oskarżonego kar z nim uzgodnionym (k. 573 tom 153), wyrokiem z dnia 3 marca 2015 roku uznał L. M., za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów zabronionych i za to:

1. – za czyn opisany w pkt I, na podstawie art. 258 § 2 k.k. wymierzył mu karę **3 (trzech) lat pozbawienia wolności**;

2. – za czyn opisany w pkt III, wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 k.k. oraz czyny opisane w pkt II, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X i XI, wyczerpujące dyspozycję art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004 r. dokonanej ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. - Dz. U. Nr 93, poz. 889) przyjmując, iż zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004 r. dokonanej ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. - Dz. U. Nr 93, poz. 889) wymierzył mu **karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności**;

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od L. M. tytułem częściowego obowiązku naprawienia szkody:

- za czyn określony w pkt 11 kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz „M.” Sp. z o.o. oraz 2.000 zł (dwa tysiące złotych) na rzecz „Fabryki [...]”,

- za czyn określony w pkt III kwotę 3.300 zł (trzy tysiące trzysta złotych) na rzecz G. .,

- za czyn określony w pkt IV kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych) na rzecz M. G.,

- za czyn określony w pkt V kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) na rzecz S. K.,

- za czyn określony w pkt VI kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) na rzecz L. R.,

- za czyn określony w pkt VIII kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) na rzecz T. G. i Przedsiębiorstwa „P.”,

- za czyn określony w pkt IX kwotę 4.296,11 zł (cztery tysiące dwieście dziewięćdziesiąt sześć złotych i jednaćście groszy) na rzecz T. W. oraz kwotę 703,89 zł (siedemset trzy złote i osiemdziesiąt dziewięć groszy) na rzecz PZU SA,

- za czyn określony w pkt X kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz S. W.,

- za czyn określony w pkt XI kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych) na rzecz J. S.;

3. (w wyroku oznaczony jako punkt 4.3) - za czyny opisane w pkt XII, XIII, XIV, XVII, XVIII, XIX, XX, XXII, XXV, XXVII, XXVIII, XXIX, XXX, XXXII, XXXIII, XXXIV, XXXIVa, wyczerpujące dyspozycję art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004 r. dokonanej ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. - Dz. U. Nr 93, poz. 889) oraz czyny opisane w pkt XXXVII, XXXVIII, XXXIX, XL, XLI, XLII, XLIII, XLIV, XLVII, XLVIII, XLIX, L, LII, LIII, LV, LVII, LXI, LXII, LXIII, LXIV wyczerpujące dyspozycję art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przyjmując, iż zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę **4 (czterech) lat pozbawienia wolności;**

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od L. M. tytułem częściowego obowiązku naprawienia szkody:

- za czyn określony w pkt XII kwotę 3.000 zł (trzy tysiące złotych) na rzecz A. C.,

- za czyn określony w pkt XIII kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz TUiR Warta SA,

- za czyn określony w pkt XIV kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz RUCH;

- za czyn określony w pkt XVIII kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych) na rzecz G. S.;

- za czyn określony w pkt XIX kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz Ruch SA;

- za czyn określony w pkt XX kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz TUiR Warta SA;

- za czyn określony w pkt XXII kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych) na rzecz H. P., a także kwoty 3.000 zł (trzy tysiące złotych) na rzecz PZU SA;

- za czyn określony w pkt XXVII kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) na rzecz K. M.;
- za czyn określony w pkt XXVIII kwotę 1,000 zł (tysiąc złotych) na rzecz J. Z.;
- za czyn określony w pkt XXIX kwotę 1,000 zł (tysiąc złotych) na rzecz J. N.;
- za czyn określony w pkt XXX kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) na rzecz J. S. i M. K.;
- za czyn określony w pkt XXXII kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) na rzecz PKN Orlen;
- za czyn określony w pkt XXXIII kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz TUiR Warta SA;
- za czyn określony w pkt XXXIV kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych) na rzecz J. M.;
- za czyn określony w pkt XXXIVa kwotę 5.100 zł (pięć tysięcy sto złotych) na rzecz M. S.;
- za czyn określony w pkt XXXVII 500 zł (pięćset złotych) na rzecz RUCH SA a także kwoty 4.500 zł (cztery tysiące pięćset złotych) na rzecz TUiR Warta SA; za czyn określony w pkt XXXVIII kwotę 1000 zł (tysiąc złotych) na rzecz Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej oraz kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) na rzecz PZU SA;
- za czyn określony w pkt XXXIX kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz RUCH .;
- za czyn określony w pkt XL kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych) na rzecz W. N.;
- za czyn określony w pkt XLI kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz W. M.;
- za czyn określony w pkt XLII kwotę 642,68 zł (sześćset czterdzieści dwa złote i sześćdziesiąt osiem groszy) na rzecz RUCH SA oraz kwotę 4.357,32 zł (cztery tysiące trzysta pięćdziesiąt siedem złotych i trzydzieści dwa grosze) na rzecz TUiR Warta SA;
- za czyn określony w pkt XLIII kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz „D.” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;

- za czyn określony w pkt XLIV kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz Ruch SA;

- za czyn określony w pkt XLVII kwotę 300 zł (trzysta złotych) na rzecz RUCH SA;

- za czyn określony w pkt XLVIII kwotę 8.000 zł (osiem tysięcy złotych) na rzecz TUiR Warta SA;

- za czyn określony w pkt XLIX kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) na rzecz M. P.;

- za czyn określony w pkt L kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) na rzecz „RUCH” oraz kwoty 2.000 zł (dwa tysiące złotych) na rzecz TUiR Warta;

- za czyn określony w pkt LIII kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz RUCH SA, a także kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz TUiR Warta;

- za czyn określony w pkt LV kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz TUiR Warta SA;

- za czyn określony w pkt LVII kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) na rzecz RUCH;

- za czyn określony w pkt LXI kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz „RUCH” SA;

- za czyn określony w pkt LXII kwotę 8.000 zł (osiem tysięcy złotych) na rzecz T. P. oraz kwoty 200 zł (dwieście złotych) na rzecz K. C.;

- za czyn określony w pkt LXIII kwotę 5.000 (pięć tysięcy złotych) zł na rzecz RUCH SA;

- za czyn określony w pkt LXIV kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz M. i E. D.;

4. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XV, wyczerpującego dyspozycję z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004 r. dokonanej ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. - Dz. U. Nr 93, poz. 889) i za to, na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004 r. dokonanej ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. - Dz. U. Nr 93, poz. 889) wymierzył mu **karę roku pozbawienia wolności**;

5. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XVI, wyczerpującego dyspozycję art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 11

§ 2 k.k. w zw. z art. 65 k.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004 r. dokonanej ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. - Dz. U. Nr 93, poz. 889) i za to, na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004 r. dokonanej ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. - Dz. U. Nr 93, poz. 889) wymierzył mu **karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądza od L. M. tytułem częściowego obowiązku naprawienia szkody 15.000 zł (piętnaście tysięcy złotych) na rzecz T. K.i A. K.;

6. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XXI, wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 k.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004 r. dokonanej ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. - Dz. U. Nr 93, poz. 889) i za to, na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004 r. dokonanej ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. - Dz. U. Nr 93, poz. 889) wymierzył mu **karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

7. uznał go za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt XXIV i XXVI, wyczerpujących dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004 r. dokonanej ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. - Dz. U. Nr 93, poz. 889) przyjmując, iż zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004 r. dokonanej ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. - Dz. U. Nr 93, poz. 889) wymierzył mu **karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

8. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XXXI, wyczerpującego dyspozycję art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004 r. dokonanej ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. - Dz. U. Nr 93, poz. 889) i za to, na podstawie art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004 r. dokonanej ustawą z dnia 16

kwietnia 2004 r. - Dz. U. Nr 93, poz. 889] wymierzył mu **karę roku pozbawienia wolności**;

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od L. M. tytułem częściowego obowiązku naprawienia szkody kwotę 2.500 zł (dwa tysiące pięćset złotych) na rzecz J. D.;

9. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XXXV, wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004 r. dokonanej ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. - Dz. U. Nr 93, poz. 889) oraz czynów opisanych w pkt XXXVI, XLV, LI, LIV, wyczerpujących dyspozycję art. 13 § 1 k.k w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przyjmując, iż zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k w zw. z art. 91 § 1 k.k w zw. z art. 65 § 1 k.k wymierzył mu **karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

10. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XLVI, wyczerpującego dyspozycję art 289 § 1 k.k w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 289 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu **karę roku pozbawienia wolności**;

11. uznał go za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt LVIII i LIX, wyczerpujących dyspozycję art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 289 § 2 k.k w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przyjmując, iż zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 k.k i za to, na podstawie art. 11 § 3 k.k w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu **karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności**;

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od L. M. tytułem częściowego obowiązku naprawienia szkody:

- za czyn określony w pkt LVIII kwotę 6.000 zł (sześć tysięcy złotych) na rzecz „RUCH”, kwoty 9.000 zł (dziewięć tysięcy złotych) na rzecz TUiR Warta, oraz kwotę 800 zł (osiemset złotych) na rzecz P. M.,

- za czyn określony w pkt LIX kwotę 14.500 zł (czternaście tysięcy pięćset złotych) na rzecz Sopockiego Towarzystwa Ubezpieczeń Ergo Hestia SA, kwotę 50

zł (pięćdziesiąt złotych) na rzecz Telekomunikacji Polskiej oraz kwotę 400 zł (czterysta złotych) na rzecz M. Polska Sp. z o.o.;

12. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LX, wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 3 kk. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. wymierzył mu **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

13. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LXV, wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę **roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

14. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LXVI, wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę **roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

15. (w wyroku SO oznaczony jako punkt 4.15) - uznał go za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt LXVII, LXVIII, LXIX, LXIXa, LXXIV, LXXXI, LXXXII, LXXXIII, LXXXIV i LXXXV, wyczerpujących dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przyjmując, iż zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 14 § 1 kk. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 kk. wymierzył mu karę **4 (czterech) lat pozbawienia wolności**;

16. (w wyroku SO oznaczony jako punkt 4.16) - uznał go za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt LXX, LXXII, LXXIII, LXXVI, LXXVII, LXXIX, LXXX, LXXXVI, LXXXVII i LXXXVIII, wyczerpujących dyspozycję art. 279 § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przyjmując, iż zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę **4 (czterech) lat pozbawienia wolności**;

Na podstawie art. 46 § 1 kk. zasądził od L. M. tytułem częściowego obowiązku naprawienia szkody:

- za czyn określony w pkt LXX kwotę 500 zł (pięćset złotych) na rzecz RUCH;

- za czyn określony w pkt LXXI kwotę 8.000 zł (osiem tysięcy złotych) na rzecz PZU SA;
- za czyn określony w pkt LXXIII kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz H. R.,
- za czyn określony w pkt LXXVI kwotę 25.000 zł (dwadzieścia pięć tysięcy złotych) na rzecz „RUCH” oraz kwotę 3.000 zł (trzy tysiące złotych) na rzecz D. C.,
- za czyn określony w pkt LXXVI] kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz Konsorcjum Dystrybucji Wyrobów Tytoniowych,
- za czyn określony w pkt LXXIX kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz TUiR Warta,
- za czyn określony w pkt LXXX kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz „RUCH” SA,
- za czyn określony w pkt LXXXVI kwotę 2.500 zł (dwa tysiące pięćset złotych) na rzecz Firmy „A.”, a także kwoty 2.500 zł na rzecz TUiR Warta,
- za czyn określony w pkt LXXXVII kwotę 7.000 zł (siedem tysięcy złotych) na rzecz Firma „A.”, a także 3.000 zł (trzy tysiące złotych) na rzecz TUiR Warta SA,
- za czyn określony w pkt LXXXVIII kwotę 4.000 zł (cztery tysiące złotych) na rzecz Ł. G.;

17. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LXXI, wyczerpującego dyspozycję art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wzw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu **karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności**;

- na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od L. M. tytułem częściowego obowiązku naprawienia szkody kwoty po 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz:

- hurtowni „D.” –;
- firmy „N.” Sp. z o.o.;
- PZU SA;

18. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LXXV wyczerpującego dyspozycję art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (w brzmieniu po nowelizacji z dnia 27 marca 2005 r. dokonanej ustawą z dnia 21 stycznia 2005 r. - Dz.U. z 2005 r., Nr 33 poz. 289) i za to, na

podstawie art. 35 ust. 1 powołanej ustawy wymierzył mu **karę roku pozbawienia wolności**,

19. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LXXVIII wyczerpującego dyspozycję art. 263 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 263 § 2 k.k. wymierzył mu karę **roku pozbawienia wolności**,

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. Sąd Okręgowy orzeczone wobec L. M. kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył karę **3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 11 marca 2015 r.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w L. wniósł Prokurator Generalny z zachowaniem terminu przewidzianego w art. 524 § 3 k.p.k., na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., zaskarżając orzeczenie Sądu Okręgowego, w części dotyczącej L. M., w całości na niekorzyść skazanego.

W nadzwyczajnym środku odwoławczym Prokurator podniósł *„rażące i mające istotny w pływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego – art. 343 § 1 i § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015 roku), polegające na niedokonaniu prawidłowej kontroli wniosku prokuratora i wydaniu wyroku zgodnego z wnioskiem*

– w zakresie proponowanego wymiaru kary łącznej, w konsekwencji czego doszło do rażącego naruszenia przepisu prawa karnego materialnego – art. 86 § 1 k.k. poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności w wysokości niższej od najniższego wymiaru kary łącznej przewidzianego w tym przepisie;

- w zakresie wnioskowanej kary za ciąg przestępstw zarzuczanych w punktach II –XII aktu oskarżenia pomimo, iż wniosek w tym zakresie nie odzwierciedlał w całości zawartego z podejrzanym porozumienia, w konsekwencji czego doszło do zaniechania orzeczenia obok kary pozbawienia wolności grzywny w wysokości 100 stawek dziennych.”

Przy tak sformułowanych zarzutach Prokurator Generalny wniósł o *„uchylenie zaskarżonego wyroku w odniesieniu do L. M. w całości i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu”*.

Odpowiedź na kasację wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego PZU SA wnosząc o *„oddalenie kasacji prokuratora generalnego w części i uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 3 marca 2015 roku) w części w zakresie dotyczącym kary łącznej (pkt 4.20 wyroku) oraz kary za ciąg przestępstw z punktów II-XII aktu oskarżenia”*. Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł również *„o zasądzenie od oskarżonego względnie Skarbu Państwa na rzecz oskarżyciela posiłkowego PZU SA kosztów zastępstwa adwokackiego w kwocie 500zł + 23 % VAT, tj. 615 zł brutto”*

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym. Skarżący prawidłowo wywodzi, że wyrok w zaskarżonej części zapadł z naruszeniem prawa wskazanym w nadzwyczajnym środku odwoławczym.

W postępowaniu przygotowawczym skazany ujawnił chęć dobrowolnego poddania się karze i podczas przesłuchania w dniu 23 lipca 2013 roku (k. 29069, tom 146) strony uzgodniły warunki konsensualnego zakończenia postępowania, do którego należało wymierzenie kary łącznej 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych stawka oraz naprawienie szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. wobec osób pokrzywdzonych wymienionych we wniosku.

Prokurator dołączył do aktu oskarżenia wnioski o skazanie L. M. bez przeprowadzenia rozprawy, ale nie zostały nim objęte wszystkie elementy porozumienia stron z dnia 23 lipca 2013 roku, gdyż oskarżyciel publiczny wniósł o orzeczenie L. M. kary 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy oraz naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k., a nie tak jak ustalono 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych stawka (oraz obowiązku z art. 46 § 1 k.k.).

Sąd Okręgowy na posiedzeniu w dniu 24 lutego 2015 roku (k. 31732, tom 160) rozstrzygając w przedmiocie odpowiedzialności karnej skazanego nie

dostrzegł rozbieżności pomiędzy porozumieniem, które zapadło w postępowaniu przygotowawczym, a wnioskiem o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy dołączonym do aktu oskarżenia. Sądowi umknął również fakt, że kara zawnioskowana przez oskarżyciela nie odpowiada wymogom z art. 86 § 1 k.k., czyli nie jest zgodna z przepisami prawa materialnego.

Niewątpliwie Sąd, do którego oskarżyciel publiczny kieruje wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k., z uwagi na treść art. 343 § 7 k.p.k. zobligowany jest do szczegółowej kontroli takiego pisma procesowego, zarówno pod względem merytorycznym, jak i formalnym. W ramach takiej weryfikacji niezbędne jest sprawdzenie przez Sąd, czy przedłożone przez Prokuratora propozycje pozostają zgodne z uprzednimi ustaleniami stron, a także czy nie popadają w sprzeczność z przepisami prawa materialnego (zob. wyrok SN z dnia 10 czerwca 2015 roku, V KK 96/15). Sąd w razie wystąpienia sprzeczności może dokonać modyfikacji jedynie po uzyskaniu zgody stron, w przeciwnym razie powinien skierować sprawę na rozprawę (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 2015 r. II KK 75/15, z dnia 5 grudnia 2013 r., sygn. akt V KK 342/13, LEX nr 1402697, z dnia 25 marca 2009 r., sygn. akt III KK 33/09, LEX nr 491165, z dnia 8 września 2009 r., sygn. akt IV KK 287/09, LEX nr 519609 i z dnia 18 lutego 2015 r., sygn. akt II KK 27/15, dotąd opublik. na stronie internetowej www.sn.pl).

W sprawie L. M. Sąd Okręgowy wydał na posiedzeniu w dniu 24 lutego 2015 roku, na podstawie art. 343 § 1 k.p.k., postanowienie o uwzględnieniu wniosku Prokuratora o wydanie wyroku skazującego L. M. w trybie art. 335 k.p.k. (k. 31734, tom 160). Na posiedzeniu w tym dniu obecny był oskarżyciel publiczny, zaś skazany był nieobecny. Analiza protokołu z posiedzenia wskazuje na to, że Sąd nie wykazał jakichkolwiek wątpliwości, co do jakości wniosku i nie dążył do modyfikacji jego treści. Uznać należy, że doszło do pomyłki Sądu polegającej na niedostrzeżeniu i powieleniu błędów zaistniałych we wniosku oskarżyciela publicznego, nie zaś celowym zanegowaniu ustaleń z postępowania przygotowawczego, i w efekcie wydaniu w dniu 3 marca 2015 roku wyroku w trybie art. 343 § 6 k.p.k.

Kasacja Prokuratora Generalnego jawi się jako zasadna w stopniu oczywistym, i wyrok Sądu Okręgowego, który jest dotknięty zarówno rażącą obrazą

prawa procesowego – art. 335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 343 § 1 k.p.k., jak i prawa materialnego – art. 86 k.k. - podlega uchyleniu w całości.

W zaistniałej sytuacji nie można podzielić stanowiska pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, który wniósł o uchylenie wyroku jedynie w części dotyczącej kary. Pełnomocnik w odpowiedzi na kasację wywodzi, że przy tak sformułowanych, celnych zarzutach, jak w kasacji, kiedy wadami obarczone są jedynie poszczególne rozstrzygnięcia sądu, nie ma konieczności eliminacji całego orzeczenia. Intencją pełnomocnika było uchronić oskarżyciela posiłkowego przed niekorzystnym dla poszkodowanego skutkiem uchylenia całego wyroku, w tym rozstrzygnięć odnośnie obowiązku naprawienia szkody na rzecz PZU SA. Uchylenie wyroku wydanego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. tylko co do kary, jest możliwe przy stwierdzeniu drobnych błędów w jego treści (i jednocześnie w sytuacji zaskarżenia wyroku w części dotyczącej kary), ale taka sytuacja nie zachodzi w sprawie L. M., gdyż stopień uchybień jest rażący.

Sąd Najwyższy podziela pogląd wypływający z kasacji, że uchyleniu powinien ulec cały wyrok Sądu Okręgowego. Skutkiem będzie konieczność ponownego podjęcia czynności procesowych przez Sąd I instancji, nie zaś poprawienia jedynie błędnie wymierzonej kary łącznej, a w konsekwencji niezbędne będzie rozważenie przez Sąd Okręgowy w ponownym postępowaniu, czy istnieje możliwość i celowość stosownej modyfikacji przedmiotowego wniosku Prokuratora, złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. (w takim wypadku, jeśli skutecznie wniosek ten zostanie zmodyfikowany, zapewne możliwe będzie orzekanie w trybie konsensualnym w myśl art. 343 § 1 – 6 k.p.k.), w innym zaś wypadku koniecznym stanie się postąpienie stosownie do dyspozycji § 7 art. 343 k.p.k. i rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych.

Z tych powodów orzeczono jak na wstępie.

kc